

aarlig, er det jo ikke nødvendigt at sondre mellem de mindre og de større. Konsekvensen af Ministerens Præmisses bliver, at man ikke behøver at foretage en saadan Sondring, naar dog ingen af dem skal betale noget til deres Næringskommuner. Men der have vi Forslagsstillere rigtig nok en fra den ærede Ministers meget forskellig Opfattelse. For det første anse vi det ikke for ligegyldigt for disse Kommuner, om de faa disse 10,000 Kr. om Aaret. Og dernæst faa de paagældende næringsdrivende i disse Kommuner igennem Afgiften en Sikkerhed for, at deres udenjogs Konkurrenter ikke have kunnet komme til at udøve den Konkurrence, de have udøvet mod dem, paa andre eller i alt Fald paa gunstigere Vilkaar i Henseende til Stat end dem, de selv have arbejdet under. Altsaa begge de Formaal, som vi have sat os, opnaa vi, nemlig at de næringsdrivende beskyttes, og at Kommunerne faa nogen Indtægt med det samme. De næringsdrivende værnes altsaa ved Afgiften til deres Kommuner paa dobbelt Maade. Hvad angaar det ærede Medlem bagved mig, fra Gentofte — det vil sige det ærede Medlem for Bestervig (N. Andersen) — som paa en Maade i denne Sag repræsenterer Gentofte, vil jeg sige, at jeg havde naturligvis ikke tænkt mig, at det kunde komme til at koste et ganske lille Hjørne. . . .

Formanden (Clausen): Jeg maa anmode det ærede Medlem om at vende sig mod Formanden.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bramsen): Ja! Jeg tillod mig kun at vende mig til det ærede Medlem for Bestervig, fordi det var en Sag, der særlig angik et ganske lille Hjørne af Gentofte, som ved denne Lov kunde komme til at betale 3—4000 Kr. i Afgift til Kjøbenhavn. Jeg er naturligvis bleven noget overrasket ved den Oplysning; men jeg mener paa den anden Side, at naar saadant et lille Hjørne af Gentofte kan komme til at betale saa meget af Detailomsætning i Kjøbenhavn — altsaa 6—800,000 Kr. — maa det vist nok være en rigtig velstaaende Kommune derude, som nok kunde betale noget. Og jeg tror, at Kjøbenhavn vistnok kunde fortjene at faa nogen Indtægt af disse Folk, der hver Dag tage herind og tjene deres Penge, og tage tilbage og leve der og betale ca. 2 pCt. i personlig Stat derude i Stedet for 3 pCt. i Kjøbenhavn. Jeg tror nok, der kunde være nogen Anledning dertil. Det ærede Medlem sagde, at han ikke havde modsat sig Loven om den personlige Kommuneskat. Nej, det har han

jo ikke. Men han har dog været meget beklæmt for den. Her har jeg bl. a. et Andragende fra det ærede Medlem som Sogneraadformand til Regering og Rigsdagens Folketing, som begynder saaledes: „Da det af hans Excellence Indenrigsministeren i Folketinget forelaagte Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat, hvis den ophøjes til Lov, turde blive i høj Grad skænevængert for Gentofte og Ørdrup Kommune, har dets Sogneraad allerærbødigst ment at burde tillade sig at fremkomme til den høje Regering og Rigsdag med en Forestilling angaaende den Maade, hvorpaa nogle af Lovforslagets Bestemmelser maa forventes at ville virke paa denne Kommune“. Altsaa, naar jeg sagde, at Kommunerne i Kjøbenhavns Omegn altid lade høre fra sig ved disse Besligheder, tror jeg virkelig at have udtalt mig ret moderat, især naar der ved Siden af findes et andet lignende Andragende fra Søllerød, et tredje fra Lyngby og et fjerde fra Frederiksberg Kommune. Jeg tror virkelig ikke at være gaaet for vidt ved at sige, at ved Lovforslaget om den kommunale Beskatning have vi hørt ret flittigt fra de omkring Kjøbenhavn liggende Kommuner. Saa vil jeg vende mig til det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen), som sagde, at hvis vi kunde faa en fornuftig mellemkommunal Beskatning, vilde han meget hellere det. Ja, men nu har jeg ment, at der, ved den Fremstilling af vor Beskatning, som jeg i Torsdags tillod mig at give, netop var tilvejebragt en ret høj Grad af Formodning for, at en fornuftig mellemkommunal Beskatning under de ansøgte nugældende Skatteforhold ikke vil kunne naaes. Og naar man saa betænker, at man i nogle og tyve Aar har arbejdet hen til at finde en nogenlunde fornuftig mellemkommunal Beskatningsform og endnu ikke har fundet den og egentlig ikke har nogen Udset til at finde i hvert Fald det, som jeg vilde kalde en fornuftig mellemkommunal Beskatning, kan det jo ikke hjælpe noget, at ogsaa jeg siger, at jeg vilde være gladere, hvis vi fik en fornuftig mellemkommunal Beskatning. Nej, jeg synes bedre om, at vi komme ind paa en hel anden Vej, saaledes at vi efterhaanden kunde faa Spørgsmaalet løst ad denne anden Vej. I saa Henseende har jeg forstaaet det ærede Medlem fra Bestervig (N. Andersen) derhen, at hvis man kunde naa til paa et større Omraade af den mellemkommunale Beskatningsspørgsmaal at faa en Løsning igennem dette Lovforslag, vilde han stille sig mere sympatisk over for det, end han for nærværende Tid har fundet det rigtigt at gøre det. Dertil vil jeg da sige, at Grunden til, at Lovforslaget kun omfatter